

Strona skarżąca twierdzi nadto, że decyzja ta zawiera podstawowe błędy w uzasadnieniu oraz że pod wieloma względami narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę pewności prawa.

Strona skarżąca twierdzi wreszcie, że Komisja dokonała korekty w sposób sprzeczny z jej własnymi wytycznymi, że korekta ta nie znajduje wystarczającego uzasadnienia w okolicznościach faktycznych oraz że jest ona nieproporcjonalna ze względu na to, że Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej nie został w tym przypadku narażony na rzeczywiste ryzyko finansowe.

(¹) Dz.U. 2009, L 75, s. 15; notyfikowanej jako dokument C (2009) 1945.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2009 r. — British Telecommunications przeciwko Komisji

(Sprawa T-226/09)

(2009/C 193/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British Telecommunications plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: G. Robert and M. M. Newhouse, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2009) 685 wersja ostateczna z dnia 11 lutego 2009 r. uznającej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną przez władze brytyjskie na rzecz skarżącej w postaci gwarancji państwowej dla funduszu emerytalnego BT [pomoc państwa nr C 55/2007 (ex NN 63/2007, CP 106/2006)].

W uzasadnieniu swych żądań strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

Po pierwsze strona skarżąca podnosi, iż uznawszy, że skarżąca uzyskała selektywną korzyść gospodarczą, Komisja naruszyła prawo i popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny, jako że nieprawidłowo zastosowała art. 87 ust. 1 WE oraz pojęcie pomocy państwa. Skarżąca twierdzi, że Komisja nie uwzględniła pełnego kontekstu gospodarczego i faktycznego, w którym skarżąca prowadzi działalność.

Po drugie skarżąca utrzymuje, iż uznawszy, że skarżąca uzyskała selektywną korzyść gospodarczą ze względu na to, że zarządzający (trustees) systemem emerytalnym BT (BTPS) nie

uiszczali składek na fundusz ochrony świadczeń emerytalnych (PPF) w odniesieniu do objętych gwarancją państwową emerytur członków BTPS, Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny i naruszyła zasadę równego traktowania, gdyż nie porównała ze sobą podobnych sytuacji. Według skarżącej Komisja nie wzięła pod uwagę różnic między podlegającymi PPF systemami sektora prywatnego a przejętym przez skarżącą w procesie prywatyzacji systemem typowym dla służby cywilnej.

Po trzecie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań przez to, że zmieniła kwalifikację środka, który nie stanowił pomocy w czasie, gdy został wprowadzony, wskazując jako „przesłankę uzasadniającą” taką zmianę okoliczność, że dwadzieścia lat później środek ten należy uznać za pomoc, ponieważ w międzyczasie uchwalono stosowny przepis prawny.

Po czwarte skarżąca twierdzi, że formułując pod adresem zarządców BTPS wymóg uiszczenia składek na rzecz PPF, Komisja naruszyła zasady równego traktowania i proporcjonalności.

Po piąte podnosi ona, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny i nie przeprowadziła stosownego dochodzenia w odniesieniu do kwestii, czy uzyskana zdaniem Komisji selektywna korzyść gospodarcza zakłóca konkurencję i wpływa na wymianę handlową w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

Po szóste skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie ustaleń faktycznych i prawnych uznając, że nastąpiło tu zbycie zasobów państwowych.

Po siódme podnosi ona, że Komisja naruszyła art. 253 WE, gdyż nie przedstawiła uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2009 r. — Feng Shen Technology przeciwko OHIM — Majtczak (FS)

(Sprawa T-227/09)

(2009/C 193/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Feng Shen Technology Co. Ltd (Gueishan, Tajwan) (przedstawiciele: W. Fest-Wietek i P. Rath, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Jarosław Majtczak (Łódź, Polska)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 kwietnia 2009 r. w sprawie R 529/2008 4;

— unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego no 4 431 391;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem i Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: znak „FS” dla towarów z klasy 26 — wspólnotowy znak towarowy nr 4 431 391

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Jarosław Majtczak

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Feng Shen Technology Co. Ltd

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: kilka wcześniejszych zgłoszeń graficznego oznaczenia „FS” w Tajwanie, Chinach i Ghanie w odniesieniu do suwaków i podobnych towarów

Decyzja Wydziału Unieważnień: odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009) poprzez błędną ocenę dowodów i dokumentów przedstawionych przez strony oraz poprzez błędną analizę okoliczności faktycznych niezbędne ażeby uznać, że omawiany znak towarowy został zgłoszony w złej wierze.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2009 r. — BT Pension Scheme Trustees przeciwko Komisji

(Sprawa T-230/09)

(2009/C 193/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BT Pension Scheme Trustees Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Derenne i A. Müller-Rappard, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji;

— tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji w zakresie, w jakim stwierdza, że pomoc państwa została wykonana niezgodnie z prawem a także art. 2 i 3 tiret pierwsze oraz art. 4 decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on zwrotu rzeczony pomocy;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga ta została wniesiona przez Trustee of the British Telecommunications Pension Scheme (zwaną dalej „BTPS”) — program emerytalny finansowany przez British Communications plc (zwana dalej „BT”), która odpowiada za zarządzanie programem tj. pobieraniem i inwestowaniem składek, i wypłatą świadczeń uprawnionym emerytowanym pracownikom BT i osobom przez nich utrzymywanym zgodnie z umową powiernictwa BTPC i obowiązującym prawem.

W drodze niniejszej skargi skarżąca dąży do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 685 wersja ostateczna z dnia 11 lutego 2009 r. (pomoc państwa nr C 55/2007 (ex NN 63/2007, CP 106/2006)) w zakresie, w jakim rozpatrywany środek czyli „zwolnienie” z obowiązku płatności składek w ramach BTPS na Pension Protection Fund [Fundusz Ochrony Emerytur] (zwany dalej „PPF”) „w stosunku do części zobowiązań emerytalnych beneficjenta objętych gwarancją publiczną” został zakwalifikowany jako pomoc państwa niezgodna z prawem i wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE oraz w zakresie, w jakim decyzja ta stanowi, że beneficjent powinien dokonać zwrotu tej pomocy z odsetkami licząc od dnia, w którym pomoc została wykonana do dnia jej odzyskania.

W zarzucie pierwszym skarżąca stwierdza, że decyzja narusza art. 87 ust. 1 pod czterema względami:

Po pierwsze zdaniem skarżącej naruszona została przesłanka selektywności, ponieważ nie został w niej wyraźnie ustalony właściwy system referencyjny i jego cel, dlatego też Komisja niesłusznie uznała, że BTPS korzystała z tzw. „zwolnienia”.

Po drugie skarżąca twierdzi, że naruszona została przesłanka korzyści gospodarczej, gdyż Komisja bez porównania ogólnej sytuacji BT z sytuacją jej konkurentów, którzy nie znajdują się w takim samym niekorzystnym strukturalnym położeniu w odniesieniu do kosztów emerytur jak BT, nie mogła uznać, że BT uzyskuje korzyść gospodarczą w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE gdyż Trustee płaci obniżone składki do PPF.

Po trzecie skarżąca stwierdziła, że została naruszona przesłanka zakłócenia konkurencji oraz wpływu na wymianę handlową, ponieważ w braku jakiegokolwiek korzyści, co wykazuje zarzut drugi nie może mieć miejsca naruszenie konkurencji i/lub wpływ na wymianę handlową.

Po czwarte skarżąca uważa, że została naruszona przesłanka transferu środków publicznych, gdyż omawiana decyzja nie mogła zakwalifikować transferu środków publicznych dotyczących gwarancji publicznej jako właściwego transferu środków publicznych dla celów uznania za pomoc państwa brak prawa przysługującego BTPS do udziału w PPF.